

Per un sindicalisme alternatiu

l'esquerda

www.cg tense.pangea.org • cg tense@cgtcatalunya.cat • DL 36887/92

Federació
d'Ensenyament
de CGT
de Catalunya
Via Laietana, 18,
Planta 9
08003 Barcelona

maig2015

Abel no t'oblidem

1. El dia 20 abril 2015 l'Abel, un professor substitut, va sortir de la seva classe per no tornar-hi mai més. Va perdre la vida intentant ajudar a companys i alumnes del centre educatiu Joan Fuster, on treballava donant classes de Ciències Socials. Estimava la seva professió, com milers de companys/es que cada dia aborden una tasca apassionant perquè treballen amb persones, a les que creuen que poden formar perquè, entre altres coses, construeixin un món més just que el que els deixem. Va morir en acte de servei, i una cosa profunda s'ha trencat en les nostres consciències i en els nostres cors. No podrem oblidar-ho.

2. Els seus caps del Departament d'Ensenyament, han fet tot el possible per mantenir-ho en l'oblit. Amb uns simples minuts de silenci n'han tingut prou per justificar el seu record. A partir d'aquí han llançat tot un bombardeig mediàtic per aïllar la seva mort de la degradada situació social en què vivim. Tertulians, periodistes, psicòlegs, pedagogs, la mateixa consellera Irene Rigau, han dictaminat: un cas excepcional, un accident imprevisible, un brot psicòtic d'un adolescent del qual ningú és responsable. Cas tancat!!

3. Però molts/es sabem que aquesta explicació és massa simple i no permet entendre la situació que moltes vegades es viu dins de les aules. L'escola no és més que un reflex de la societat en la qual s'emmarca. I el que veiem diàriament és: una degradació creixent de les relacions socials, el deteriorament de la situació econòmica de milers de famílies, una atomització social en la qual predomina l'individualisme extrem, la manca de relacions i deteixit social de caràcter comunitari que ens aïlla dels altres, la manca d'esperança i d'il·lusió en el futur, la manca de perspectives de vida estable per a tota una generació de joves, etc. Aquesta situació genera, en àmplies capes de la població, angoixa, ansietat, estrès, depressió, trastorns emocionals i de conducta que en nombroses ocasions es tradueixen en comportaments violents, que molts infants i adolescents viuen diàriament i

reproduïen dins de l'escola. Al 2013, de les 160.000 persones que van ser ateses en centres de salut mental, 60.000 van ser menors, i d'aquests, 23.800 ho feien per primera vegada¹. L'escola s'ha convertit, per tant, no només en centre de formació sinó en instrument de control on al professorat li toca el paper d'evitar que aquests conflictes surtin fora de l'aula i es converteixin en un gravíssim problema social als carrers de les nostres ciutats.

4. Els governs de torn, central o català, no donen resposta a aquesta problemàtica social. La seva política de retallades contribueix al deteriorament de la situació. Però a més, amb les seves polítiques educatives, també impedeixen que els centres puguin apaivagar aquestes tensions, així com detectar i prevenir conductes de risc. Reduccions en els

Equips d'Atenció Pedagògica, en els psicopedagogs i departaments d'orientació, en les Unitats de Suport a l'Educació Especial (USEE)... Reduccions en els temps per establir diàlegs amb alumnes i famílies per part de professorat sobrecarregant l'horari lectiu, supressió de reforços i atenció individualitzada, increment de ràtios. Instruccions, més o menys explícites, del Departament d'Ensenyament als equips que han de diagnosticar alumnes amb alguna problemàtica, que no elaborin altres dictàmens que els de l'alumnat que s'ha de derivar a les Unitats

d'Educació Compartida (UECs) i / o en les Unitats de Suport a l'Educació Especial (USEE), desaparició de programes de formació... No volem oblidar tampoc que una de les moltes retallades de serveis sanitaris a Barcelona va ser el de prevenció de les Malalties psicòtiques. L'11 de juliol de 2011, la Gerència de Primària de l'ICS de Barcelona Ciutat va comunicar el tancament de l'EAPPP (Equip d'Atenció precoç al pacient en RISC de Psicosi)² Són aquestes polítiques les que permeten la degradació de la convivència en la nostres escoles, que posen en risc la integritat física dels alumnes, la del professorat i la de qualsevol membre de la comunitat educativa.

5. Davant d'aquesta situació la sortida més fàcil és l'exigència d'endurir les mesures de repressió i control sobre l'alumnat, o la criminalització de l'agressor, adolescent en procés de socialització i víctima, també ell, del context social. És el que es desprèn dels arguments expressats per alguna organització sindical³. Aquestes solucions no aborden els problemes de fons, com veiem en el cas dels EUA, on els detectors de metalls a les escoles, vigilants armats a les portes, escorcolls a l'alumnat, etc. no han acabat amb el problema i els incidents violents amb armes de foc es succeeixen periòdicament. Mesures pal·liatives d'aquesta problemàtica han de passar per polítiques de cohesió social, tant a nivell general com dins de l'escola. El professorat està disposat a col·laborar. Amb els recursos materials i humans necessaris, amb marges i temps per realitzar treball amb les famílies, amb un major acostament als problemes dels nostres adolescents des de les tutories, etc. podem ajudar a detectar i prevenir situacions de risc.

6. Però analitzada la situació, què fem? La mort del nostre company Abel ha generat una tèbia resposta del professorat. La CGT va pressionar a la resta de sindicats per donar una ràpida resposta i va aconseguir que es convoqués un acte de dol i protesta a la Pl. de Sant Jaume el dia 22 d'abril. L'assistència no va ser la que hauríem desitjat davant d'un fet tan greu. Però en el comunicat que es va llegir ens emplaçàvem a futures mobilitzacions que possessin de manifest tant el rebuig al tracte que l'administració ha donat a la mort de l'Abel, com a posar de manifest la necessitat de recursos que ajudin a reduir la violència a les aules, i evitar que alguna cosa així pugui tornar a passar.

El 20 de maig es complirà un mes dels fets ocorreguts al Joan Fuster. Des de CGT emplacem a que aquest dia recordem en els centres al nostre company i associar-lo a la necessitat de recuperar els recursos i els mitjans reduïts aquests últims anys.

*** Suspensió de les activitats lectives a la darrera hora del dia 20 a secundària i de la complementària del migdia a primària. Dedicar aquesta hora a la reflexió i al debat sobre els mitjans necessaris per atendre la diversitat i garantir la inclusivitat dels centres en condicions.**

*** Concentració a les portes dels centres i col·locació de pancartes i crespons negres en record d'Abel Martínez.**

*** A les localitats on sigui possible proposar a les assemblees de zona que la concentració dels centres es faci de manera comuna a la Plaça de l'ajuntament.**

*** Recollida de signatures i enviament a la Consellera.**

Abel no t'oblidem

Notes:

1 <http://www.elcritic.cat/investigacio/crisi-i-salut-mental-retrat-duna-societat-ferida-3737>

La Federació d'Entitats d'Atenció i Educació a la Infància i l'Adolescència (FEDAIA), detecta «certes tendències» en els últims anys que afecten els infants que atenen i que coincideixen amb el començament de la crisi econòmica. Detecten «un inici cada vegada més prematur d'algunes patologies, l'augment del nombre de trastorns i d'infants afectats per problemàtiques de salut mental».

2 A la llum del que sembla que ha succeït, el manifest que feia l'equip contra el tancament provoca ràbia i dolor. Diu el manifest: «Ens sembla que és un greu error que enlloc d'emprendre un camí cap a la prevenció i l'estalvi de la despesa en salut mental a llarg termini, siguem víctimes de l'immediatesa «i valoraven la seva tasca preventiva: «Hem aconseguit demostrar que la prevenció i l'atenció integral a les persones en risc de psicosis es pot fer des de la comunitat, amb uns nivells mínims de medicalització i treballant amb les persones i per a les persones des d'una perspectiva multidisciplinària i conjuntament amb els serveis socials i educatius.

<https://dempeusperlasalut.wordpress.com/2011/07/25/manifest-contra-el-tancament-de-l-e2%80%99eapp/>

3 Massó, president de l'ASPEPC-SPS, diu obertament: «No es castiga prou. S'hauria d'apartar els alumnes agressius» <http://www.ccma.cat/catradio/alacarta/la-tribu-de-catalunya-radio/la-tribu-de-catalunya-radio-primera-hora/audio/878360/>.

Vine amb nosaltres

Ponent Av. Catalunya, 2, 1r - 25002 Lleida • cgtenselleida@gmail.com • tel.973275357

Girona Av. Sant Nardó, 28, ent 2a - 17005 Girona • cgt_gir@cgt.es • tel.972231034

Camp de Tarragona Rambla Nova, 97, 2n, 1a - 43001 Tarragona • cgttarragona@cgt.es • tel.977242580

Barcelona Via Laietana, 18, Planta - 908003 Barcelona • cgtense@cgtcatalunya.cat • tel.933103362

www.cgtense.pangea.org cgtense@cgtcatalunya.cat [@CGTEnsenyament](https://www.facebook.com/CGTENSE) [facebook.com/CGTENSE](https://www.facebook.com/CGTENSE)

